

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, μη εξασφαλίζοντας την εκπόνηση εξωτερικού σχεδίου έκτακτης ανάγκης για όλες τις μονάδες τις οποίες αφορά το άρθρο 9 της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 1996, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες ⁽¹⁾, που τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2003 ⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, σημείο γ', της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η εκπόνηση εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης για τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται στον εκτός των προβλεπομένων στο άρθρο 9 της οδηγίας 96/82/ΕΚ μονάδων χώρο αποτελεί θεμελιώδη επιταγή της οδηγίας αυτής. Το Βασίλειο του Βελγίου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία στο μέτρο που δεν εκπόνησε τέτοια σχέδια για 59 μονάδες κείμενες επί του εδάφους του, ενώ, σύμφωνα με τους ίδιους τους όρους της οδηγίας αυτής, τα εν λόγω σχέδια έπρεπε να έχουν εκπονηθεί το αργότερο εντός τριετίας από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, ήτοι στις 3 Φεβρουαρίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ 1997, L 10, σ. 13.

⁽²⁾ Οδηγία 2003/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2003, για τροποποίηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ L 345, σ. 97).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 31 Ιουλίου 2008 — Modehuis A. Zwijnenburg BV κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-352/08)

(2008/C 285/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Modehuis A. Zwijnenburg BV

Αναρρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 90/434/ΕΟΚ ⁽¹⁾ της 23ης Ιουλίου 1990 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι διευκολύνσεις που προβλέπει η οδηγία αυτή μπορούν να μη παρασχεθούν στον φορολογούμενο όταν με ένα πλέγμα δικαιοπραξιών επιδιώκεται να αποτραπεί η επιβολή ενός φόρου άλλου από τους φόρους τους οποίους αφορούν οι διευκολύνσεις που προβλέπει η εν λόγω οδηγία;

⁽¹⁾ Κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ 1990 L 225, σ. 1).

Προσφυγή της 30ής Ιουλίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-354/08)

(2008/C 285/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και J. Sénéchal)

Καθή: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι Γαλλική Δημοκρατία, προβλέποντας δικαίωμα προτιμήσεως χάριν του παραχωρησιούχου του οποίου λήγει η σύμβαση στο πλαίσιο προκήρυξης διαγωνισμών για την παραχώρηση της εκμετάλλευσης σταθμών παραγωγής υδροηλεκτρικής ενέργειας, ειδικότερα δε θεσπίζοντας τις διατάξεις του άρθρου 29, παράγραφος 3, του διατάγματος 99/225 της 22ας Μαρτίου 1999, σχετικά με την παραχώρηση της εκμετάλλευσης σταθμών παραγωγής υδροηλεκτρικής ενέργειας και τον χαρακτηρισμό των έργων αυτών ως κοινωφελών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ.

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η χορήγηση δικαιώματος προτιμήσεως στον παραχωρησιούχο του οποίου λήγει η σύμβαση, κατά την ανανέωση ή την πρώτη παραχώρηση εκμετάλλευσης σταθμών παραγωγής υδροηλεκτρικής ενέργειας, συνιστά παραβίαση της αρχής της απαγόρευσης των διακρίσεων και εμπόδιο στην ελευθερία εγκατάστασης. Συγκεκριμένα, η γαλλική νομοθεσία, ευνοώντας τις εταιρίες στις οποίες έχει ήδη ανατεθεί σύμβαση παραχώρησης και οι οποίες, για τον λόγο αυτό, είναι ήδη εγκατεστημένες στη Γαλλία, καθιστά δυσχερέστερη την εγκατάσταση εταιριών που έχουν την έδρα τους σε άλλα κράτη μέλη.

Επιπλέον, οι γαλλικές αρχές δεν επικαλέστηκαν τις παρεκκλίσεις των άρθρων 45 και 45 της Συνθήκης ή επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος προκειμένου να δικαιολογήσουν το επίμαχο μέτρο που, εν πάση περιπτώσει, είναι δυσανάλογο προς τον επιδιωκόμενο σκοπό. Με τον τρόπο αυτό, για παράδειγμα, η οικονομική επιβάρυνση στην οποία υποβάλλεται ο παραχωρησιούχος για τον οποίον λήγει η ισχύς της σύμβασης θα μπορούσε να αντισταθμιστεί από την επιβολή άλλων υποχρεώσεων σε κάθε νέο ανταγωνιστή.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Raad van State (Κάτω Χώρες) στις 4 Αυγούστου 2008 — Stichting Greenpeace Nederland κατά Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, έτερος διάδικος Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Υπόθεση C-359/08)

(2008/C 285/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Stichting Greenpeace Nederland

Καθού: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (Υπουργός Στεγασεως, Χωροταξίας και Περιβάλλοντος)

Έτερος διάδικος: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Πρέπει η τοποθεσία ελευθερώσεως γενετικών τροποποιημένων οργανισμών, η οποία βάσει του άρθρου 25, παράγραφος 4, της οδηγίας 2001/18/EK (1) δεν μπορεί να θεωρηθεί εμπιστευτική, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, του σκοπού και του όλου συστήματος της οδηγίας αυτής να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι έτσι νοείται ένα αγροτεμάχιο προσδιορισμένο με τα κτηματογραφικά στοιχεία του ή μπορεί να αρκέσει η αναφορά μιας ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής;
2. α. Αν αρκεί μια ευρύτερη γεωγραφική περιοχή, ποιες περιστάσεις μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά τον καθορισμό της περιοχής αυτής;
- β. Έχει η οδηγία 2003/4/EK (2) σημασία για τον καθορισμό της εκτάσεως της σχετικής περιοχής;
- γ. Συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας η αναφορά μιας περιοχής είκοσι φορές μεγαλύτερης από τα επί μέρους πεδία δοκιμών;
3. Τηρείται η αρχή της αναλογικότητας αν, σύμφωνα με την πολιτική που αναθεωρήθηκε στις 17 Ιουλίου 2008, επελέγη ο γενικός καθορισμός μιας περιοχής εκατό φορές μεγαλύτερης από τα επί μέρους πεδία δοκιμών;
4. Αν αρκεί μόνον ο προσδιορισμός της περιοχής με τα κτηματογραφικά στοιχεία της, δύναται, παρά τη διάταξη του άρθρου 25, παράγραφος 4, της οδηγίας 2001/18/EK, υπό τις συνθήκες του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/4/EK να δικαιολογηθεί το να θεωρηθούν εμπιστευτικές οι πληροφορίες σχετικά με την ακριβή τοποθεσία ελευθερώσεως;
5. α. Γίνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/4/EK περιοριστική απαρίθμηση των δικαιολογητικών λόγων;
- β. Αν ναι, δύναται να αποτελέσουν έναν από τους κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/4/EK δικαιολογητικούς λόγους η προστασία επιχειρήσεων, περιλαμβανομένων των προσώπων και προϊόντων που υπάρχουν σε αυτές, και η αποτροπή δολιοφθοράς προκειμένου να ευνοηθεί το κλίμα βιοτεχνολογικής αναπτύξεως στις Κάτω Χώρες;
6. Αν στο ερώτημα 5, στοιχεία α' και β', δοθεί καταφατική απάντηση, είναι, λαμβανομένης υπόψη της διατάξεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, μετά το στοιχείο η', της οδηγίας 2003/4/EK, ο καθορισμός μιας περιοχής είκοσι ή εκατό φορές μεγαλύτερης από την έκταση των πεδίων των δοκιμών αναλογικός σε σχέση με τη διασφάλιση ιδιωτών (προστασία της επιχειρήσεως, περιλαμβανομένων των προσώπων και προϊόντων που υπάρχουν σε αυτήν) και δημοσίων συμφερόντων (αποτροπή δολιοφθοράς προκειμένου να ευνοηθεί το κλίμα βιοτεχνολογικής αναπτύξεως στις Κάτω Χώρες);
7. α. Αν στο ερώτημα 5, στοιχείο α', δοθεί αρνητική απάντηση, συνιστούν θεμιτό δικαιολογητικό λόγο η προστασία επιχειρήσεων, περιλαμβανομένων των προσώπων και προϊόντων που υπάρχουν σε αυτές, και η αποτροπή δολιοφθοράς προκειμένου να ευνοηθεί το κλίμα βιοτεχνολογικής αναπτύξεως στις Κάτω Χώρες;